

resta gairebé sempre en peu el drama de dones que varen enfrontar llur espontaneïtat sexual amb el criteri tallant d'una societat que no acceptava cap amor que no vingués enquadrat dins de l'Església. Fa vuit anys que davant d'aquesta positura — mantinguda fins el 18 de juliol per molts flamants « revolucionaris » d'avui — vinc defensant públicament amb la meua sinceritat habitual, el dret a la llibertat d'estimar i conceptuant l'anar lliure amb el suprem recurs que, d'una vegada tallarà en sec la vergonya social de l'amor mercenari. Crec en la llibertat d'estimar. Pel seu immens valor eugènic i espiritual i perquè en l'autèntica i monògama llibertat d'estimar no poden coexistir ni la prostitució, ni el donjoanisme, plagues típiques de societats fanatitzades religiosament i sotmeses al règim capitalista. L'excelsa llibertat d'estimar, serà en el futur l'alba de llum per a les noves generacions que per llur nova moral i recta i neta educació sexual no donaran lloc al desenvolupament de la prostitució. Hem d'extirpar de moment la flor endanyada del bordell, floració superficial d'aquelles fondes i tràgiques arrels. Però no, no és possible abordar el problema amb una visió parcial del mateix, la qual cosa equivaldria a impedir la seva total solució.

La mercenària d'amor representa l'estadi final d'un procés de *desadaptació*, en la seva triple modalitat: Social, amorosa i biològica. La prostituta no és, com pretenia Lombroso, l'equivalent femení del delinqüent nat, sinó que és una dona que viu inadaptada al seu paisatge vital. I tota reforma de la prostitució que pretengués limitar-se a tancar el bordell sense actuar, damunt la prostituta i el seu ambient, empenyeria aquella envers l'abisme del qual va sorgir. No. La nostra reforma eugènica de la prostitució, en cerca l'abolició mitjançant l'adaptació social de la prostituta. Aquesta obra serà la dels lliberadors de prostitució.

El lliberador de prostitució no serà un lloc on màgicament pugui ésser esventat el fantasma del mercenarisme. El lliberador és una estació de trànsit a través de la qual la prostituta pot readaptar-se a una vida nova, a la Societat i al treball.

Verificat el cens total de prostitutes, brollaran els lliberadors, establiments amb aparença i atractiu de llar — mai amb similituds de presó — dins els quals existiran tres tipus d'ac-

tivitats: Sanitàries, de reeducació i psicoteràpia i de treball. El tractament medicamentós, les cures d'aigua i sol, restauraran prèviament l'arquitectura biològica de la pacient. Després d'una terapèutica psicoteràpica, la psicologia mèdica i la psicotècnia, aplicades a la internada, la permetran resocialitzar-se, readaptar-se, a un món prop del qual vivia, però *de fora estant*, sense sentir-s'hi mai a l'interior.

En un tercer tipus d'activitats, l'antiga prostituta, previ un temps de prova en l'escola d'aprenentatge de l'establiment, en sortirà per a passar per les borses de treball a desempenyar un ofici o una professió liberal.

La depuració del fals *art frívol*, una extensa campanya d'educació sexual popular i la implantació obligatòria de tenir que justificar cada dona els seus mitjans de vida, coajuran a l'èxit d'aquesta iniciativa, que amb tanta de braor ha estat alentada per grups femenins i revolucionaris diversos.

L'Assistència Social, de la qual és un caire l'atenció a la prostituta, és fonamentalment en el seu concepte modern una veritable socialteràpia en l'ordre tècnic, una obra de solidaritat en l'aspecte moral. La tasca dels lliberadors de prostitució ha de florir, per tant, sota un clima moral de comprensió i simpatia que s'estengui a totes les masses populars i estar connectada amb els avenços de la Psicotècnia i els organismes distribuïdors de treball. I sobretot i paral·lelament a aquesta tasca, hem de lluitar per exiliar els conceptes fets i hipòcrita de l'amor, brollador d'on varen fluir el donjoanisme i la prostitució creant així una societat nova, la qual haurem netejat de prostitutes convertint-les en treballadores responsables i conscients.

La redempció de les mercenàries de l'amor ha d'ésser obra d'elles mateixes, acceptant els mitjans que ara els brindem per a recomençar la vida. Més endavant ha de variar la faç del món. En una Societat d'éssers lliures que sàpiguen fer de l'amor un conjunt integral i harmònic on la passió eròtica vingui infiltrada d'idealisme, ja no podrà tornar a créixer l'hidra de la prostitució.

Com la Victòria de Delos, filigrana de marbre amb un peu a terra i l'altre a l'aire, l'amor de l'home i de la dona de demà, radiant en la seva joiosa plenitud, s'enlairarà pel damunt de les mesquineses del nostre temps en una volada d'eternitats.

